

”Jag är inte prostituerad, jag lever normalt”

Sugardejtares språkliga och praktiska relationsarbete för att avgränsa sugardejting från prostitution

“I’m not a prostitute, I live a normal life”. Sugar daters’ linguistic and practical relational work to separate sugar dating from prostitution

Sugar dating is a by and large new and growing phenomenon within the sex and intimacy industry, centred on web sites tailored to facilitating the practice. The phenomenon overlaps significantly with prostitution but is marketed as something else. In this article, based on interviews with 15 “sugar babies” and 9 “sugar daddies” with experience of heterosexual sugar dating, we investigate the strategies that sugar daters use to demarcate their experiences from prostitution. We show that both the women and the men carry out a linguistic and practical “relational work” serving to dissociate sugar dating either from prostitution as such or from what the interview participants regarded as real prostitution. The relational work pivots around five central themes: how the compensation is labelled, how the compensation is carried out, the woman’s sexual voluntariness, mutual pleasure, and dating similarity. We contend that the interview participants’ distancing from prostitution may be interpreted not only as a way of fending off associations with a stigmatized practice, but also as an expression of the fact that the interview persons have charged conceptions of prostitution that they have difficulties aligning with their own experiences.

Keywords: prostitution, sex work, transactional sex, sugar daddy relationships, sugar dating

Inledning

Sugardejting är ett till stora delar nytt och växande fenomen inom sex- och intimitetsindustrin. Främst söks möten och ”arrangemang” inom sugardejting via för ändamålet nischade webbsidor, där Seeking.com i skrivande stund är störst på en global nivå medan Sugardaters.se dominerar i Sverige. Sugardejtingsidorna själva definierar sugardejting som ett ömsesidigt förmånligt arrangemang mellan en ”sugarbabe” och en ”sugardaddy” (eller ibland ”sugarmama”), där ”intimitet, sällskap och andra former av uppmärksamhet” utbyts mot ”finansiellt, yrkesmässigt eller andra former av stöd” (Wade 2009:11). Medan sugardejtingsidorna förnekar att sugardejting har någonting med prostitution att göra, kom från polis och socialtjänst tidigt varningar om att sugardejting ingalunda handlar om någonting annat än sexköp – och därmed prostitu-

tion – om än förpackat i tjugigare form och kringgärdat av ett beslöjande språkbruk (Berger 2018; Olsson 2019).

Framväxten av sugardejtingsajter kan ses som uttryck för senmoderna samhällstendenser understödda av nyliberala processer mot ökad marknadisering och ekonomisk ojämlikhet (Nayar 2017; Gunnarsson & Strid 2021, 2022). Det handlar dels om en expansion och differentiering av sex- och intimitetsindustrin i riktning mot teknologisering, mainstreaming och mer komplexa former av arrangemang (Bernstein 2007a, 2007b; Brents & Sanders 2010; Månsson 2019), dels om en omstrukturering av sökandet efter och utformandet av sociosexuella relationer, som kommit att präglas av tillagande marknadsmässighet, instrumentalisering och flyktighet (Bauman 2003; Illouz 2007, 2020). Därutöver underbyggs sugardejting av utpräglat traditionella föreställningar om kön och heterosexuella uppvaktningsmönster, där kvinnors utseende och sexualitet är en fråga om köpsläende och där manlig makt, status och ”gentlemannaskap” upphöjs och erotiseras. Sugardejtingarrangemang och dito praktiker kan därför också sägas symbolisera – och riskerar i förlängningen att reproducera – patriarkala maktasymmetrier baserade på en kombination av köns-, ålders- och klasskillnader.

I och med lanseringen av sugardejtingsajten RichMeetBeautiful 2017 kom sugardejting till Sverige, något som väckte starka reaktioner och gav upphov till medial debatt. Mest uppmärksammas blev antagligen den händelse där en sugardejtingsajt valde att utanför Chalmers tekniska högskola i Göteborg annonsera stort med texten: ”Hej studenter! 0 :- i studielån? Dejta en sugardaddy” tryckt på en högupplöst bild av en kvinna i underkläder. Företaget bakom annonsen anmäldes till reklamombudsmannen av Chalmers studentkår och för koppleri till polisen av Socialdemokratiska kvinnoförbundet, men friades (Björk 2018).

Tidigare studier om sugardejting i en nordvästlig kontext har sökt reda ut ifall sugardejting verkligen är att betrakta som prostitution (Miller 2011; Deeks 2013; Motyl 2013; Hier 2017; Scull 2020). Meningarna har här gått isär, inte minst då prostitutionsbegreppet i en strängt juridisk mening är en fråga om strikta definitioner samt rättslig och policymässig praxis, samtidigt som sugardejting är synnerligen heterogent till sin karaktär. Det generella mönster som emellertid kan skönjas i tidigare forskning i Sverige och internationellt är att medan sugardejting i de flesta fall utgör en form av sexhandel, så har den också vissa särdrag som särskiljer den från den ”konventionella”, mer explicita prostitution som äger rum utanför sugardejtingsammanhanget (Chu & Laidler 2016; Scull 2020; Gunnarsson & Strid 2021). Ett mönster som framträder i tidigare forskning är också att personer inblandade i sugardejting ofta är starkt motiverade att särskilja det de gör från prostitution (Nayar 2017; Upadhyay 2021) och att sugardejting attraherar personer som vill undvika prostitutionsstigmat (Gunnarsson & Strid 2022).

Den här artikeln, som bygger på intervjuer med femton ”sugarbabes” och nio ”sugardaddys” med erfarenhet av heterosexuell sugardejting i Sverige, undersöker vilka strategier sugardejtare själva använder för att avgränsa det de gör från prostitution. Syftet är formulerat dels mot bakgrund av tidigare forskning som visat att sugardejting kraftigt överlappar med prostitution samtidigt som fenomenet marknadsförs

som något annat än prostitution, dels mot bakgrund av våra egna intervjuer som visar på en spänning mellan å ena sidan en faktisk prostitutionsartad karaktär hos de erfarenheter deltagarna berättar om och å andra sidan en tendens att försöka tona ner denna karaktär. Med *prostitution* avser vi handel med (försäljning och köp) av sex, där den ekonomiska ersättningen (pengar eller andra materiella värden) utgör en förutsättning för den sexuella tjänsten (jfr Regeringen 1995). Sedan 1999 års internationellt banbrytande svenska sexköpslagslagstiftning är prostitutionens ena ”sida” – sexköpet – brottsligt i Sverige, då detta ”att män kan köpa tillträde till kvinnors kön för att tillfredsställa sina egna sexuella behov” enligt det betänkande som låg till grund för lagen ”strider mot uppfattningen om alla människors lika värde och strävandena mot full jämställdhet mellan kvinnor och män” (ibid.). I den mån sugardejtingarrangemang utgör en form av prostitution, är de alltså både potentiellt kriminella och något som stora delar av den svenska befolkningen ser som moraliskt tvivelaktigt (Jonsson & Jakobsson 2017).

I det följande gör vi först en genomgång av tidigare forskning om övergripande utvecklingstendenser dels i sex- och intimitetsindustrin, dels vad gäller intimitetens och sexualitetens vidare kulturella mönster, vilket följs av en översikt över forskning om sugardejting. Vi presenterar därefter Zelizers teori om relationen mellan intimitet och ekonomi och hennes begrepp *relationsarbete*, som vägleder vår analys. Därefter presenterar vi studiens material och tillvägagångssätt. Den därpå följande analysen struktureras utifrån fem teman som vi urskiljer som centrala i intervjupersonernas ansatser att avgränsa det de gör från prostitution.

Tendenser i sex- och intimitetsindustrin

Som den svenske prostitutionsforskaren Sven-Axel Månsson (2019) visat präglas sex- och intimitetsindustrin av både kontinuitet och förändring. Flera grunddrag är intakta även om politiska, sociala och kulturella förändringar påverkar dess förutsättningar och karaktär. Vad beträffar prostitutionen är det fortsatt så att en majoritet av säljarna av sex är kvinnor och en majoritet av köparna män. Under de senaste decennierna har sexhandeln expanderat och är i dag mer omfattande än någonsin (Brents & Sanders 2010). I och med ekonomins globalisering har den dessutom kommit att bli transnationell. Kvinnor från exempelvis Östeuropa och Nordafrika tvingas – både handgripligen och av brist på materiella resurser – till prostitution i rikare länder i väst (Månsson 2019). Att sexhandeln blivit mer global visas också i att den så kallade sexturismen har ökat; det fenomen där män från rikare länder, såsom Sverige, semesterar i fattigare länder, såsom Thailand, med ambitionen att lägga en betydande del av sin semesterkassa på konsumtion i sex- och intimitetsindustrin (Medin 2019; Månsson 2019).

Bland flera tendenser som prostitutionsforskare pekar på märks rörelser mot teknologisering, gentrifiering och ökad efterfrågan på mer komplexa arrangemang (Bernstein 2007a, 2007b; Plummer 2010). Dessa förändringar är i sammanhanget värda att understryka, då de på ett tydligt sätt knyter an till framväxten av fenomenet sugardejting. Den tekniska utvecklingen har för det första lett till att nya områden av

sexuell handel sett dagens ljus. Ett relativt färskt exempel står att finna i fenomenet OnlyFans, där framför allt unga kvinnor och hbtq-män på den Instagram-liknande plattformen med samma namn producerar och publicerar ofta amatörpornografiskt material för betalande (manliga) prenumeranter (Rouse & Salter 2021; Wang 2021). Ett annat är appen Ohlala, i dag tillgänglig för användare i Tyskland, Österrike och USA, som förmedlar ”betalda dejter” i gråzonen mellan dejting och konventionell prostitution (Ljungberg 2021). För det andra har digitaliseringen inneburit att en betydande del av den gängse prostitutionen nu flyttat bort från gatumiljön och i stället förmedlas på internet och via mobilapplikationer (Bernstein 2007b; Månsson 2019).

Vidare argumenterar vissa forskare för att prostitutionen på det hela taget genomgått en statushöjning och ”mainstreaming”, där en del i denna process är att gränsen mellan kommersiell och icke-kommersiell sexualitet alltmer luckrats upp (Brents & Sanders 2010; Grönvall, Holmström & Plantin 2022). I större utsträckning än vad som tidigare varit fallet befinner sig kvinnor i prostitution utan att vara på fattigdomens rand i ekonomiskt hänseende (Bernstein 2007a) och de segment av sexindustrin där så är fallet, till exempel eskortverksamhet, har en relativt hög status jämfört med till exempel gatuprostitution (Bernstein 2007a; Carbonero & Gómez Garrido 2017). Prostitutionsens heterogena karaktär visar sig också i att kvinnor i skilda delar av sexindustrin utvecklar olika taktiker för att hantera sådant som stigma och risken för att utsättas för våld samt förhåller sig aktivt till identiteten ”prostituerad” (Hulusjö 2013).

Forskningen pekar därutöver på att män som söker sig till kvinnor i prostitution kommit att efterfråga något mer komplext. Även om det aldrig varit fallet att män i prostitutionen enbart sökt den rent fysisk-sexuella njutningen, är trenden en ökad efterfrågan på mer ”genuina” sexuella möten – ofta kallade *flickvänsupplevelser* – där en upplevelse av ömsesidig attraktion och njutning erbjuds, främst i eskortsektorn (Bernstein 2007b; Sanders 2008; Milrod & Monto 2012; Carbonero & Gómez Garrido 2017; Grönvall, Holmström & Plantin 2022). Komplexiteten kan även gälla arrangemangets själva form. Som ett exempel på komplexitet avseende både form och innehåll kan här nämnas vad som i forskningen benämns *open-ended prostitution*, vilket beskriver en relation som inleds med köp av sexuella tjänster och socialt umgänge men som har potential att utvecklas i riktning mot en konventionell kärleksrelation (Cohen 1996).

Sexualitet och intimitet i senkapitalismen

Framväxten av sugardejtingsidor behöver också sättas i samband med mer övergripande utvecklingstendenser i fråga om den samhälleliga organisationen av sexualitet och intimitet under senkapitalismen. Övergången från det traditionella och explicit patriarkala till det moderna och formellt jämställda samhället innebar en starkare betoning av individuell frihet och romantisk kärlek samt en viss uppluckring av tidigare starka sexuella normsystem. I och med övergången till det senmoderna eller senkapitalistiska samhället kan en accentuering av dessa samhällstendenser sägas ha skett (Attwood 2006). Giddens (1995) menar att människor i dag skapar vad han beskriver som *rena relationer*. Utmärkande för denna typ av kärleksrelation är enligt hans mening att den

bygger på individernas egna viljor och preferenser i stället för att vara ett resultat av yttre social påverkan eller tvång. Parterna är jämlika och fria att närhelst de känner för det avsluta relationen, alternativt förhandla om villkoren inom ramen för den. Andra har hävdad att denna av Giddens påstådda frihet riskerar att göra de band som knyter samman människor svaga och själva kärleksrelationerna bräckliga. Bauman (2003) menar till exempel att kärlek och sexualitet i senmodern tid kommit att struktureras av en individualistisk och konsumistisk logik som framför allt har bidragit till att göra individerna osäkra, relationerna instabila och kärleken *flytande* (för en mer optimistisk tolkning, se Beck & Beck-Gernsheim 1995).

Den teoretiker som kanske mer träffande än någon annan blottlagt intimitetens och sexualitetens villkor i den senkapitalistiska eran är Illouz (2007, 2014, 2020). Mer än någonsin tidigare, slår hon fast, knyts i dag människors sociala värde till deras framgångar i sexualitets- och kärlekssfären. Emellertid är det en sfär som i dag behärskas av marknadslogik, relativ normupplösning och starka föreställningar om individuell valfrihet. I likhet med Bauman menar Illouz att denna situation alstrar en existentiell form av ovisshet utifrån vilken människor tvingas orientera sig. I och med det Illouz (2014:166) beskriver som den i dag *avreglerade parbildningsprocessen* – som allra tydligast manifesteras genom användningen av dejtingappar som Tinder – träder den konsumistiska logiken in och människor börjar förhålla sig alltmer kyligt, rationellt och kortsiktigt till sexuella möten och kärleksrelationer.

Värt att betona är att dessa processer behöver förstås som förbundna med förändringar inom själva det kapitalistiska produktionssättet som sådant, vilket inte Illouz (2020:140–142) är sen med att understryka. I en ekonomi kretsande kring en växande service- och upplevelseindustri ter det sig som om sexualiteten får en alltmer framskjuten plats. Så sker genom att sexualiteten blir till ett begärsobjekt och en vara i konsumtionssfären, men också genom att individer blir varse att utseende (främst kvinnors) och vad somliga kallat *kroppsligt* eller *erotiskt kapital* ofrånkomligen och i allt större utsträckning blivit en integrerad del av deras (numera obligatoriska) personliga varumärke (Bourdieu 1979:169; Warhurst & Nickson 2009; Hakim 2010). Paulsen (2010:182–183) argumenterar för att strukturella förändringar av det här slaget åtminstone delvis kan förklara den ökade graden av instrumentalisering och självförtinglande i den privata intimitetssfären.

Tidigare forskning om sugardejting

Vi menar att fenomenet sugardejting kan förstås som framvuxet i spänningsfältet mellan de två mönster vi ovan redogjort för. Det handlar å ena sidan om en generell komplexifiering av prostitutionen, där arrangemangen som efterfrågas och erbjuds ska vara mer ”på riktigt”, där de ska rymma ”genuina” möten och där kvinnor antas söka sig till sfären i fråga av egen fri vilja – åtminstone i relativa termer – motiverade av personliga preferenser snarare än av ekonomiskt nödtvång. Å andra sidan handlar det om en ökad varufiering av jaget och om den marknadsmentalitet som i dag allt oftare genomsyrar också mellanmännsliga relationer.

Den i dag tillgängliga forskningen om sugardejting påverkas av att begreppet syftar på vitt skilda typer av relationer beroende på geografisk kontext. I Asien och Östeuropa används i allmänhet begreppet *kompenserad dejting* om de slags relationer som här kan inkorporeras under begreppet sugardejting, medan man i en afrikansk kontext har en längre historia av så kallade *sugar daddy-relationer* (Kaufman & Stavrou 2004; Kuate-Defo 2004; Swader & Vorobeva 2015; Chu & Laidler 2016; Chu 2018). Den tidigare forskningen om sugardejting i en nordvästlig kontext har inte sällan inriktat sig på att reda ut frågan om huruvida sugardejting bör betraktas som prostitution och vilken roll sugardejtingsajterna i sådana fall spelar. I Nordamerika har flera forskare tampats med frågan och kommit till olika slutsatser. I fråga om sugardejtingsajterna har Motyl (2013) hävdad att deras roll bäst kan beskrivas som en slags digitala bordeller, medan Deeks (2013) går ett steg längre och menar att de i själva verket bör anses vara virtuella hallickar, då det i själva verket är sajterna som så att säga ”kopplar samman” köpare och säljare. Med blicken riktad mot själva sugardejtingrelationerna har Miller (2011) argumenterat för att all form av sugardejting bör definieras som prostitution, trots att det i dag finns arrangemang som av olika skäl undgår en sådan bestämning. Hon motiverar detta genom att varna för att sugardejting i annat fall kan komma att utgöra ett sluttande plan på vilket prostitution i praktiken legaliseras. Ur ett annat perspektiv menar Hier (2017) att det snarare bör vara närvaron respektive frånvaron av romantiska känslor hos den kompenserade parten i sugardejting som avgör huruvida relationen rättsligt ska definieras som prostitution. Enligt Hier ska relationen anses vara av kriminellt slag så länge ”sugarbaben” inte utvecklat romantiska känslor för sin ”sugardaddy”.

Mer sociologiskt orienterade forskare har intresserat sig för andra slags spörsmål, såsom vad som motiverar människor att söka sig till sugardejting, hur arrangemangen förhandlas, bestäms och utformas, vilka meningsbärande praktiker som konstituerar relationerna och vilka diskurser som omgärdar sugardejting som fenomen. Men också här har frågan om relationen mellan sugardejting och prostitution på olika sätt berörts. I en studie baserad på intervjuer med kvinnor med erfarenhet av sugardejting i USA identifierade Scull (2020) sju vanligt förekommande typer av sugardejtingrelationer, av vilka endast en – *sugar prostitution* – skulle utgöra prostitution. Scull menar att relationerna i många fall struktureras av ett för sugardejting specifikt subkulturellt skript varigenom de undgår att anta formen av prostitution. Med andra ord lyckas många att kringgå prostitutionslagstiftning och dessutom själva uppleva att det de ägnar sig åt är något annat än prostitution. På basis av samma material fann Scull (2022) att kvinnor söker sig till sugardejting av ett otal olika anledningar. Många motiverades av en instrumentell jakt på pengar och status, men andra menade sig söka efter kärlek och några hävdade att sexuell nyfikenhet och viljan att göra någonting spännande och roligt var deras primära drivkraft.

Att sugardejting omgärdas av särskilda konventioner är något som också Nayar (2017) visar i en studie i vilken hon analyserar diskussioner på en populär sugardejtingblogg. Hon fann att diskursen sammantaget odlade och normativt föreskrev vissa attityder och praktiker som särskiljer relationerna från prostitution såväl som kon-

ventionell romantisk kärlek. Att sugardejtare placerar sina arrangemang någonstans mellan (eller bortom) prostitution och romantisk kärlek är något som också Upadhyay (2021) uppmärksammar i sin studie av profiltexter på en sugardejtingsajt och diskussioner på ett sugardejtingforum. Hon menar att deltagarna vanligen distanserar sig från romantisk kärlek genom att anamma en relativt strikt marknadsmentalitet och genom att utforma relationsformer inspirerade av en senmodern *hook up*-kultur som förhärli- gar tillfälliga sexuella förbindelser. Så sker samtidigt som man genom betoningen av individuell frihet undviker att associeras med prostitutionsverksamhet.

Vad beträffar sugardejting i Sverige har Gunnarsson och Strid (2021) i en kartläggande studie undersökt vad sugardejtare gör med varandra, vari ersättningen består och vad som motiverar kvinnor att gå in i sugardejtingrelationer. Liksom på det internationella planet visar sig här relationerna vara synnerligen heterogena, både i fråga om deras innehåll och ersättningens karaktär. Vissa relationer visar sig vara svåra att skilja från konventionell prostitution, då sex och ekonomisk ersättning explicit utgör en del av arrangemanget, men andra relationer har betydligt otydligare konturer. Den materiella ersättningen och den intima kontakten kan då vara implicita, sporadiska eller obefintliga. En majoritet av kvinnorna i studien menade att pengar var den primära drivkraften för dem när de sökte sig till sugardejting. Denna instrumentella syn på relationerna, där möjligheten att tjäna pengar betonades, var vanligast bland de kvinnor som gick in i relationer som ägde stor likhet med prostitution, medan de kvinnor som deltog i mer komplexa former av arrangemang i större utsträckning sade sig uppskatta relationerna i sig själva och inte blott som medel för ekonomisk vinning.

Gunnarsson och Strid (2022) har också undersökt hur män med erfarenhet av sugardejting i Sverige förhåller sig till betydelsen av ömsesidighet beträffande både sexualiteten och sugardejtingrelationerna i deras helhet. Författarna identifierar en spänning hos männen som handlar om att de å ena sidan önskar att kvinnorna ska umgås, ha sex, äta middag med dem och så vidare av egen fri vilja och uppleva ömse- sidig njutning, men att de å andra sidan är väl införstådda med att så kanske inte alltid – om någonsin – är fallet, då relationen trots allt existerar endast på basis av ekonomisk ersättning. En annan som studerat män med erfarenhet av sugardejting i Sverige är Hallengren (2019), som i sin masteruppsats i sexologi undersökt varför männen ägnar sig åt sugardejting och hur de förhåller sig till frågor om makt och ömsesidighet. Några av männen menar att de genom sugardejting söker en långvarig kärleksrelation, men andra betonar att de uppskattar den tydlighet och jämlikhet som enligt deras mening kännetecknar de kontraktsliknande arrangemangen.

Intimitet och ekonomi som sammanhängande sfärer

Analysen i denna artikel vägleds av den ekonomiska sociologen Zelizers (2005) teore- tiska ansats, som kretsar kring begreppen sammanhängande sfärer (*connected lives*) och relationsarbete (*relational work*). Zelizer menar att en vanlig utgångspunkt både inom samhällsforskning och i samhället i stort är att ekonomi och pengar å ena sidan och intima känslomässiga relationer å den andra står i en konfliktfylld relation till varandra

och bör hållas strängt åtskilda. Om så inte görs skulle ekonomiska hänsyn tendera att korrumpiera genuina mellanmänskliga relationer. Zelizer föreslår ett alternativt perspektiv: hon menar att vi i själva verket har att göra med två fundamentalt *sammanhängande sfärer* som varken är eller kan hållas åtskilda. Hon argumenterar för att människor i ett otal mellanmänskliga relationer – från den mellan barn och förälder till den mellan psykolog och klient – både behöver och förmår att hantera den ofta komplexa och känsliga relationen mellan intimitet och ekonomi. Detta åstadkoms genom vad Zelizer kallar *relationsarbete*, det vill säga praktiker som upprättar ibland tydliga och formella, ibland subtila och outtalade gränser mellan olika typer av relationer. Zelizer skriver om aktörer inbegripna i sådant relationsarbete att de ”upprättar en gräns, märker ut den genom namn och praktiker, etablerar en uppsättning särskilda överenskommelser och praktiker som verkar inom gränsen i fråga [och] bestämmer vilka slags ekonomiska transaktioner som är lämpliga för relationen [...]” (2005:35). Intressant i sammanhanget är att Zelizer exemplifierar detta med hur två personer i en dejtingrelation går igenom en process av relationsarbete för att markera att deras sexuella umgänge inte är en fråga om prostitution. Det sker bland annat genom att man ser till att ingen ersättning är inblandad i den sexuella intimiteten. Jämfört med konventionella dejtingrelationer löper dock sugardejtingarrangemang en betydligt mer påtaglig risk att uppfattas som prostitution, varför det relationsarbete som krävs för att upprätthålla gränsen mot prostitution torde vara särskilt behövligt och framträdande. I analysen som följer vägleds vi av Zelizers begrepp relationsarbete i vår undersökning av hur intervjupersonerna både genom sina handlingar (detta kallar vi *praktiskt relationsarbete*) och genom sitt språkbruk (*språkligt relationsarbete*) går till väga för att avgränsa det de gör antingen från prostitution i och för sig eller från det de ser som *egentlig* prostitution.

Material och metod

Artikeln grundar sig på 24 semistrukturerade intervjuer med ”sugardaddys” (9) och kvinnliga¹ ”sugarbabes” (15) med erfarenhet av heterosexuell sugardejting i Sverige. Intervjuerna utfördes från maj 2019 till maj 2020. Intervjupersonerna rekryterades genom en förfrågan som spreds via en rad olika kanaler: genom sugardejtingsidan Sugardaters.se med kostnadsfri assistans av företagets medieansvarige; genom olika forum i sociala medier; genom affischer på ungdomsmottagningar och mottagningar för sexuell hälsa; samt genom kontakter med socialarbetare som vidarefordrade förfrågan till sina klienter. Kriteriet för att ingå i studien var att personen skulle ha ”erfarenhet av sugardejting”. Att ha använt en profilerad sugardejtingsida var inget krav, men 19 av de 24 intervjuade hade funnit sina kontakter genom sådana sidor, medan övriga hade använt sig av andra digitala forum eller personliga kontakter.

Männen var vid tillfället för intervjuerna 38–52 år. Sju av dem hade välbetalda jobb, såsom företagare eller tjänstemän, medan en hade ett arbetaryrke och en ett medel-

1 En av dessa identifierade sig som icke-binär men presenterade sig som kvinna i sugardejtingssammanhang.

inkomstarbete inom vården. Tre levde i en stabil kärleksrelation medan sex beskrev sig som singlar. Kvinnorna var 18–43 år. Fem av dem var studerande, en var arbetslös och en sjukskriven, en innehade en chefsposition, en hade ett medelinkomstarbete inom vården, tre arbetade i låglönesektorn och tre var verksamma inom vad de själva benämnde som sexarbete. En stor majoritet av kvinnorna uppgav att de ägnat sig åt sugardejting endast under de perioder de varit singlar.

22 intervjuer genomfördes av Lena Gunnarsson och två, båda med kvinnor, av Alessandro Johansson. Nio intervjuer genomfördes på en av intervjupersonen vald plats och 15 via videosamtal eller per telefon, beroende av den intervjuades önskemål. Intervjuerna behandlade intervjupersonernas erfarenheter av sugardejting brett och relativt öppet. De kretsade kring vad intervjupersonerna gjort inom ramen för sina sugardejtingrelationer, deras motiv för att sugardejta och hur ersättningen sett ut. De fick också en direkt fråga om sina tankar om de likheter som ofta påtalats mellan sugardejting och prostitution. Intervjuerna varade mellan 45 minuter och två och en halv timme.

Studien följde gängse forskningssed vid forskning om känsliga ämnen och är godkänd av Etikprövningmyndigheten (dnr. 2019-01047). Vid intervjutillfällena ställde vi frågor som kunde upplevas som känsliga på ett sätt som skulle få den intervjuade att känna sig väl till mods och förstå att inget svar utkrävdes. Vi upplevde emellertid att intervjupersonerna tyckte att det var givande att berätta om och resonera kring sina erfarenheter, även mer känsliga sådana, inte minst då de flesta aldrig talat med någon annan om dem tidigare. I de fall vi bedömde det som lämpligt delgav vi efter intervjun intervjupersonen information om samhällets stöd till personer som säljer eller köper sex.

Johansson transkriberade intervjuerna ord för ord och utförde kodningen som ligger till grund för analysen i artikeln. Redan i intervju- och transkriberingsprocessen framstod det som slående dels hur ofta intervjupersonerna betonade att den sugardejting de hade erfarenhet av skiljde sig antingen från prostitution som sådan eller från vad de såg som *egentlig* prostitution, dels hur många olika sätt denna gränsdragning gjordes på. Som belyses i en tidigare studie på samma material (Gunnarsson & Strid 2021) finns det erfarenheter bland de intervjuade som inte platsar i prostitutionskategorin, till exempel arrangemang som inte inbegriper sex. I denna artikel behandlas emellertid de numerärt klart dominerande erfarenheter som tydligt kan klassificeras som prostitutionsartade utifrån vår definition av prostitution som handel med sex där den ekonomiska ersättningen utgör en förutsättning för sexet. Dessa erfarenheter står här i fokus dels då de är mer representativa för materialet som helhet, dels då spänningsförhållandet mellan deras prostitutionsartade karaktär och deltagarnas distansering från prostitutionskategorin särskilt uppmuntrar till analys. Syftet med analysen som följer är alltså inte att avgöra i vilken utsträckning de erfarenheter som deltagarna berättar om är att betrakta som prostitution. Att praktikerna som deltagarna berättar om är ”prostitutionsartade” är i stället den utgångspunkt utifrån vilken vi undersöker olika sätt på vilka deltagarna distanserar sig från prostitutionskategorin.

Vissa av de teman som vi strukturerar vår analys kring, såsom ersättning, ömsesidig-

het och prostitution, hade vi bestämt på förhand på basis av tidigare forskning och vår problemformulering, medan andra så att säga uppstod ur materialet. Den analytiska processen var abduktiv i så måtto att den bestod i en ständig rörelse mellan tidigare forskning, det empiriska materialet och den teori som sedermera kom att integreras i kodningsprocessen (Tavory & Timmermans 2014). I enlighet med den tematiska analysens metod (Braun & Clarke 2006) identifierades generella mönster i fråga om hur intervjupersonerna söker avgränsa sina erfarenheter från antingen prostitution som sådan eller erfarenheter som de förknippar med *egentlig* prostitution. Vissa av de utsagor som vi analyserar nedan kom som ett svar på intervjuarens direkta fråga om hur sugardejting förhåller sig till prostitution, medan andra genererades utan att detta tema togs upp explicit.² De centrala teman som utkristalliserades och utifrån vilka analysen är strukturerad var: (1) hur ersättningen benämns, (2) ersättningens utförandeform, (3) den sexuella frivilligheten, (4) den ömsesidiga njutningen och (5) dejtinglikheten.

Medan denna studies fokus ligger på det framträdande mönstret att avgränsa sugardejting från prostitution, vill vi understryka att detta mönster inte är allena rådande i materialet. Framför allt bland kvinnorna finns det intervjupersoner som utan omsvep beskriver sugardejting som prostitution, inte minst de tre personer som identifierar sig som sexarbetare och som börjat med sugardejting för att tjäna pengar inom ramen för sitt sexarbete. Andra, framför allt bland männen, ger uttryck för en ambivalent eller motsägelsefull hållning, med en blandning av uttalanden som identifierar sugardejting med respektive håller isär den från prostitution. Medan flera intervjuer alltså kännetecknas av ambivalens i fråga om sugardejtings relation till prostitution, är tendensen att avgränsa sugardejting från prostitution genomgripande i övriga intervjuer.

Analys

I det följande analyserar vi hur intervjupersonerna genom praktiskt och språkligt relationsarbete avgränsar sina sugardejtingerfarenheter från prostitution utifrån fem centrala teman. De två första – *hur ersättningen benämns* och *ersättningens utförandeform* – har att göra med relationsarbete kring den ekonomiska ersättningen, medan de tre nästföljande – *den sexuella frivilligheten*, *den ömsesidiga njutningen* och *dejtinglikheten* – rör det intima samspelet.

2 Det bör nämnas att utsagorna i de förra fallen skulle kunna förstås som ett uttryck för intervjusituationens krav snarare än som ett uttryck för reellt relationsarbete knutet till prostitutionskategorin utanför intervjusituationen. Vår hållning är emellertid att intervjuarens fråga om hur sugardejting förhåller sig till prostitution speglar en allmän kulturell tendens att göra jämförelser mellan sugardejting och prostitution och därmed formulerar en tematik som intervjupersonerna redan före intervjun kan antas ha förhållit sig till – omedvetet eller medvetet, implicit eller explicit. Även om intervjumaterial givetvis aldrig är en direkt avspeglning av intervjupersonens verklighet utanför intervjusituationen, och även om vi som forskare i och med våra frågor tvingar fram utsagor som annars inte skulle ha formulerats, gör vi ingen skarp ontologisk åtskillnad mellan intervjupersonernas distansering från prostitutionskategorin i och utanför intervjusituationen.

1. Hur ersättningen benämns

Sugardejting grundar sig på ett utbyte av ekonomiska eller andra materiella resurser och någon form av intim kontakt. ”Sugarbaben” kompenseras för sin närvaro och tillgänglighet, vare sig det handlar om att utgöra sällskap vid en middag, följa med på en semesterresa och/eller ha sex med ”sugardaddy”. Att ersättningen utgör en integrerad del av sugardejtingrelationen skapar en association till prostitution, vilket kräver någon form av relationsarbete i Zelizers mening beträffande ersättningens roll i relationen för den som vill markera att sugardejting skiljer sig från prostitution. Vi visar i denna del av analysen att intervjupersonerna gör ett sådant relationsarbete och en sådan gränsdragnings genom att på flera olika sätt hänvisa till ersättningens karaktär. Vi börjar med vad som kan kallas ett *språkligt* relationsarbete som tar sig uttryck i hur intervjupersonerna *benämner* ersättningen.

I alla sugardejtingarrangemang som intervjupersonerna har erfarenhet av har någon form av ersättning varit inblandad. I vissa relationer har kvinnorna fått ersättning genom att bli bjudna på middagar, att bli bjudna på resor eller att få delar av sin konsumtion – från smink och kläder till telefonräkning och hyra – betalda av mannen (jfr Hallengren 2019). I en majoritet av arrangemangen har dock ersättningen bestått av pengar. I dessa fall vittnar flera intervjupersoner om ett språkligt relationsarbete där ersättningen beskrivs med andra ord än exempelvis ”pengar”, ”betalning”, ”köp” och ”ersättning”. Rosanna (31 år), som har erfarenhet av att ta emot pengar som explicit ersättning för sex, beskriver ersättningen på följande sätt:

Jag är ... hur ska man säga ... inte prostituerad, jag lever normalt. Det här är bara win-win för båda. Det är något som jag får vid sidan av ekonomiskt och det hjälper mig att leva bättre. Samtidigt så spenderar jag tid med en underbar man under några timmar och vi har ... jag har bra sex och sen så får jag min gåva. Det kallas för ekonomisk gåva, det heter aldrig pengar.

Att beskriva den ekonomiska ersättningen som en ”gåva” kan tolkas som ett språkligt relationsarbete i syfte att upprätta en gräns mot prostitution. Det är intressant att notera att Rosanna verkar anspela på en vidare diskurs inom sugardejtingsubkulturen – det är inte bara hon själv som väljer att benämna ersättningen ekonomisk gåva, utan det verkar i hennes ögon vara en allmän regel. Gåvospråkbruket inom sugardejtingkulturen är mycket riktigt något som noterats i tidigare forskning (Nayar 2017; Scull 2020; Gunnarsson & Strid 2021), och vissa forskare menar själva att ersättningen bör betraktas som gåva snarare än betalning (Swader & Vorobera 2015). En gåva är någonting som ges frivilligt och utan explicita krav på att få någonting tillbaka. Talet om gåva fungerar därmed i sammanhanget som en kraftfull diskursiv markör mot prostitution.

Denna form av språkligt relationsarbete förekommer också bland männen. Stefan (44 år) beskriver till exempel ersättningen i sin sugardejtingrelation så här:

Jag har just nu en tjej som, ja, vi har väl säkert umgåtts sen förra sommaren. Och man chattar, man pratar, man träffas, ja, hon har varit med och rest någon gång också, lite så där. Ja det är som en vanlig relation egentligen fast väldigt konstlad. När det gäller gåvobiten så ja, det är både kontanter och presenter. Precis som en vanlig relation höll jag på att säga.

Liksom Rosanna använder sig Stefan av gåvobegreppet, vilket upprättar en skillnad mellan honom själv och de män som *köper* intimt umgänge. Jämte *gåva* är *present* ett vanligt ord som både kvinnorna och männen använder för att beskriva ersättningen, även när den består av reda pengar. I kvinnornas fall kan beskrivningen av ersättningen som en gåva eller present tolkas som ett sätt för dem att bevara sin respektabilitet genom att särskilja sig från kvinnor som *säljer* sin kropp. Männen kan å sina sida rättfärdiga sitt beteende genom att hålla isär det från det moraliskt tvivelaktiga *sexköpet*.

2. Ersättningens utförandeform

Medan vi ovan behandlat intervjupersonernas sätt att benämna ersättningen, ser vi här på hur ersättningen enligt intervjupersonerna faktiskt går till. Inom konventionell prostitution är det brukligt att den säljande parten får betalt av sexköparen strax före eller efter det att de haft sex med varandra. Därmed råder det inga tvivel om vad betalningen avser. För att sugardejtingrelationer ska kunna undgå associationen med prostitution blir således det sätt på vilket ersättningen går till av stor betydelse. Vi ska här analysera hur intervjupersonerna ägnar sig åt en form av relationsarbete som handlar om att dra gränser mot prostitution genom ersättningens utförandeform.

Vi ska först se på två intervjuutdrag som belyser vad som kan hända när relationsarbetet uteblir eller fallerar. Marion (41 år) beskriver en av sina sugardejtingerfarenheter så här:

Så var vi på ett hotell här i stan och sen när jag liksom vaknade dagen därpå, då har ju han gått och så hade han lämnat 2 000 kronor på nattduksbordet. Och jag blev så chockad över det för jag hade ju inte ens pratat om pengar och så liksom så där. Och då kände jag lite så här ... och jag vet att det låter jättekonstigt, för jag har fått pengar, det har swishats till mig och så där. Men du vet när han ... jag tyckte det var så himla, då kände jag att det var fult liksom. Jag tyckte det var så himla, usch, nej det där kändes lågt liksom, som att jag inte var värd någonting.

Man kan tolka det så att mannen som Marion träffade och hade sex med inte genomförde det relationsarbete som hon uppfattar som nödvändigt för att markera en gräns mot prostitution. Marion upplever hans sätt att kompensera henne som ett slags kränkning; hans ointresse av att medverka i det relationsarbete hon är van vid innebär att han så att säga *gör* henne till prostituerad. Hon fråntas därmed den känsla av respektabilitet som hon tidigare kunnat förbinda med sina erfarenheter av sugardejting.

Att ersättningens utförandeform är viktig för den som vill undvika associationer till prostitution framgår också av Henriks (51 år) berättelse om hur han första gången

han träffade en kvinna inom sugardejting kompengerade henne med kontanter. När han tillfrågas om hur han upplevde detta svarar han:

Jättekonstigt. Då blev det så konkret och det var därför jag sa ”Swish eller en stående banköverföring, den ser ingen av oss”. Den märker man inte av och ser man det inte finns det inte och därför blir det inte ... Det var den första, det var rena kontanter och det kändes jättekonstigt.

Att han beskriver denna erfarenhet som ”jättekonstig” behöver förstås i ljuset av hur han därefter kommit att hantera motsvarande situationer. Henrik pekar implicit på att hans sätt att utföra ersättningen vid hans första träff med en ”sugarbabe” på ett obehagligt vis förde tankarna till sexköp. För att undvika detta har han ägnat sig åt ett relationsarbete som går ut på att så att säga avmaterialisera ersättningen och därmed göra den mindre synlig och verklig.

I likhet med Henrik berättar flera andra intervjupersoner om att ersättningen betalas ut i form av en stående – månatlig eller ibland veckovis – Swish- eller banköverföring (jfr Nayar 2017; Hallengren 2019). Anders (52 år), som har erfarenheter av flera olika sugardejtingrelationer, beskriver det så här:

Där kan det variera jättemycket. Det kan vara tjejer som säger man vill bara ha lite presenter, man vill ha en månadspeng, det kan vara de som säger att de vill ha en peng för varje gång man träffas. För min del, eftersom det varit långa relationer, har det oftast varit så att jag fört över en summa varje månad och så har man liksom inte talat om pengar däremellan egentligen.

Eftersom ersättningen här betalas ut med ett på förhand bestämt tidsintervall undviks tydliga associationer till prostitution, då det blir svårare att säga att det är det sexuella umgänget som sådant som kompenseras. Flera av både kvinnorna och männen använder ord som ”peng” eller ”månadspeng” för att beskriva den här typen av ersättning, begrepp som brukar förknippas med relationen mellan förälder och barn snarare än med relationen mellan sexköpare och sexsäljare.

Ett annat sätt att hantera frågan om ekonomisk ersättning är att låta den ske sporadiskt. Här handlar det om att mannen har ett underförstått ansvar för att sörja för kvinnans ekonomiska situation och behov. Några av kvinnorna berättar till exempel om att de kan ”be om” eller ”gnälla sig till” pengar vid behov, medan några av männen säger att de ibland ”övertaskar” kvinnorna med pengar som de inte bett om. Detta förfaringsätt bidrar till att undvika associationer till prostitution, då det tydligt avviker från mönstret i konventionella sexköp där ersättningen är formaliserad och tidsmässigt knuten till sexakten (Nayar 2017). Det fyller en viktig funktion inte minst för männen, då upplevelsen av att sörja eller ta ansvar för kvinnans ekonomiska situation är moraliskt sett mycket mer positivt laddad än att betala någon för sex. I likhet med begrepp som ”månadspeng” för förfaringsättet tankarna till relationen mellan förälder och barn snarare än till relationen mellan sexköpare

och sexsäljare, vilket knappast är en slump med tanke på den föräldra–barn-relation som ”sugardaddy”–”sugarbabe”-terminologin konnoterar. Mycket riktigt anspelas också på relationen mellan en tonårsdotter och hennes pappa i intervjuerna både med kvinnorna och med männen (jfr Gunnarsson & Strid 2021). Även om detta språkbruk lånar sig åt incestuösa associationer när det sexualiseras, verkade det för många av de intervjuade beteckna en oskyldighet och normalitet som de föredrog framför prostitutionsstigmat.

3. Den sexuella frivilligheten

Liksom den ekonomiska ersättningen är den sexuella akten en integrerad del av prostitutionsrelationer. Den ersättning som utgår från köparen är direkt knuten till den sexuella tjänst som säljaren erbjuder och som ”konsumeras” av köparen under den sexuella akten. Eftersom många personer som ägnar sig åt sugardejting har ambitionen att skilja sina erfarenheter från prostitution, blir det intressant att undersöka hur det sexuella samspelet upplevs och beskrivs. I det följande belyses först intervjupersonernas sätt att beskriva sexet som frivilligt och obetingat av den ekonomiska ersättningen, medan vi i nästa stycke behandlar tendensen att beskriva sexakten som präglad av ömsesidig njutning. Båda dessa strategier skapar en diskursiv distansering från prostitution (Nayar 2017; Upadhyay 2021).

Flera av intervjupersonerna beskriver sexet som skilt från den ekonomiska ersättningen och därmed något som kvinnorna gör för att de vill snarare än för att erhålla ersättning. Petronella (28 år) formulerar det på följande sätt:

Jag har varit väldigt noga med att se till att allt sex är frivilligt och om det någon gång har varit att mannen försökt liksom poängtera att ”jag faktiskt har gett dig pengar” då brukar jag ”vad bra, jag swishar tillbaka dem”. För det är inte det som är dealen. Och jag är alltid tydlig med i början att det inte är pengarna som betalar sexet utan vill du ha mig i säng då får du förföra dit mig liksom.

Utsagan vittnar om ett relationsarbete där Petronella är mån om att skilja den ekonomiska komponenten från den sexuella i sin sugardejtingrelation. När hon upplever att mannen försöker undergräva hennes sexuella frivillighet genom att hänvisa till den ersättning som utgått, hotar hon med att ge tillbaka pengarna och därmed återställa maktbalansen. På det sättet kan hon så att säga ”skydda” sin sexuella frivillighet. En annan av intervjupersonerna som vittnar om ett liknande relationsarbete är Rosanna:

Jag har ju sagt att ”känns det bra för oss båda så går vi vidare”. Alltså om det uppstår en attraktion eller kemi mellan oss då går vi vidare. Så jag har aldrig haft sex med någon utav dem mot min vilja, aldrig.

Rosanna skiljer sig från Petronella på så vis att hon sätter en tydlig prislapp på sexet i sugardejtingrelationer, men hon skyr ändå etiketten prostitution. Här menar vi att hennes betoning av sexuell frivillighet utifrån sexuellt begär snarare än betingad av

ekonomiska hänsyn blir central i hennes sätt att distansera sig från det hon associerar med prostitution, nämligen att göra avkall på sin egen sexualitet till förmån för den ekonomiska ersättningen.

Även för den man som vill undvika risken att klassificeras som sexköpare blir kvinnans sexuella frivillighet av stor betydelse. Flera av männen i intervjumaterialet är noga med att betona denna aspekt. Ett exempel är Tommy (41 år), som när han beskriver en träff med en kvinna i sugardejting påpekar att ”hon var den mer aggressiva parten i det sammanhanget. Hon såg till att få sex.” Medan Tommy starkt betonar att kvinnorna verkligen vill ha sex med honom, förekommer bland männen också en svagare betoning av kvinnans sexuella frivillighet. Ett exempel på detta är Ludvig (42 år):

Jag har inte känt så efteråt heller just med henne ... att hon bara gjorde det för pengarna och att hon inte ville ha sex, utan jag upplevde det mer som att hon bara tyckte det var tråkigt men inte som att hon kände ett tvång. För hade jag upplevt det då hade jag inte fullföljt det, för det är liksom ingenting som jag är ute efter. Det är varken något som är tändande eller något som jag vill uppmuntra.

Även om Ludvig i andra delar av intervjun erkänner att det han ägnat sig åt kan betecknas som sexköp, illustrerar detta utdrag ett generellt mönster i intervjuerna med männen: De avgränsar den form av prostitution de har erfarenhet av från en mer *egentlig* och moraliskt tvivelaktig form av prostitution. Henrik medger exempelvis att han köper sex, men ”på ett hållbart sätt”. I samma anda talar Tommy, med viss ironi, om ”ekologiskt sexköp” och betonar att han tror att han skulle kunna attrahera de flesta av de kvinnor han träffat utan ersättning och att sugardejting för honom är ett sätt att ”gå före” i dejtingkön. Det framträder tydligt i materialet att männens upplevelse av att kvinnorna inte har sex mot sin vilja har den dubbla funktionen att moraliskt rättfärdiga deras handlande och att bekräfta dem i deras förmåga att genuint attrahera kvinnorna (Gunnarsson & Strid 2022).

4. Den ömsesidiga njutningen

Vid sidan av den sexuella frivilligheten framstår den ömsesidiga sexuella njutningen som betydelsefull för intervjupersonerna i deras försök att skilja sina erfarenheter av sugardejting från den typ av erfarenheter de förknippar med prostitution. Inom uttalade former av prostitution köper mannen en ”sexuell tjänst” av kvinnan och sexet sker på hans villkor och utifrån hans preferenser – för hans skull – om än inom vissa på förhand bestämda ramar. Eftersom det är mannens njutning som står i centrum inom konventionell prostitution, blir upplevelsen av ömsesidig njutning något som kan betonas hos dem som vill dra en gräns mot prostitution (Hallengren 2019). Flera av kvinnorna i materialet är noga med att understryka just den ömsesidiga njutningen (jfr Scull 2022). Exempelvis berättar Fanny (36 år) att det hon både söker och får i sina sugardejtingrelationer är ”intellektuellt utbyte och bra sex”, medan Rakel (20 år) betonar att det ”har liksom varit fokus på mig och att jag ska ha det bra under sexet”. Betydelsen av den ömsesidiga njutningens gränsdragningsfunktion framträder tydligt

när Petronella berättar om hur hon ibland funderat kring möjligheten att det hon ägnat sig åt är prostitution:

Om jag säger jag vill inte prostituera mig, och sen dagen efter så får jag bilden av att men vänta lite, prostituerade inte jag mig nu? Då får man ju det där suget i magen ... vänta lite nu, gjorde jag någonting mot min vilja? Jag tror att man tänker för mycket då, utan då är det mer att: Var sexet bra? Ja. Var det skönt? Ja. Har du ont någonstans? Nej. Då är det lugnt! Då kan du gå vidare med din dag och så behöver du inte tänka så mycket mer på det.

Petronellas resonemang är intressant eftersom det visar hur man genom relationsarbete kan framhålla upplevelsen av ömsesidig njutning, jämte sexuell frivillighet, för att bevisa för sig själv att någon prostitution inte förekommit. Implicit säger Petronella, som i intervjun upprepat och kraftfullt markerat att sugardejting är något annat än prostitution, att den sexuella njutningen inte kan vara ömsesidig i prostitutionssammanhang. Denna föreställning, som kommer till implicit uttryck i många intervjuer, kommer till explicit uttryck i intervjun med Torbjörn (45 år):

Jag gissar kanske att det är så i de flesta fall för prostituerade, att de inte gör det för nöjes skull bara ... Så i många fall med mina sugarbabes, i alla fall de jag har träffat flera gånger och haft sex med, så har det varit ganska ... jag uppfattar det som väldigt ömsesidigt.

Henrik understryker på liknande vis vikten av att sexet uppfattas som njutningsmässigt ömsesidigt. På en direkt fråga om han upplever det som att kvinnorna han träffar inom sugardejting njutit av sexet säger han:

Det är kanske den äldsta lögnen som finns ... det fattar ju jag med liksom ... men jag tror ärligt att de gör det. Sen är det lite olika förstås, men det rent mekaniskt-sexuella tror jag ... att de har gillat.

Samtidigt som han menar att kvinnorna njutit, säger han att detta är ”den äldsta lögnen som finns”, något som belyser betydelsen av upplevelsen av ömsesidighet för männen både som ett sätt för dem att moraliskt rättfärdiga sina handlingar – den blir ett intyg på att de inte utnyttjar kvinnorna för sin egen sexuella njutnings skull – och som ett sätt för dem att uppvärdera sin betydelse för kvinnorna bortom den krasst ekonomiska aspekten (Gunnarsson & Strid 2022).

5. Dejtinglikheten

Inom konventionell prostitution står den sexuella tjänsten – eller sexköpet – i centrum. I normalfallet är mötet mellan den säljande och den köpande parten begränsat till den sexuella akten, även om utvecklingen i eskortsektorn mot köp och försäljning av så kallade *flickvänsupplevelser* i viss mån luckrat upp denna norm (Bernstein 2007b;

Sanders 2008; Milrod & Monto 2012). Sugardejting beskrivs däremot ofta – inte minst på sugardejtingsajterna – som ett fenomen där dejting snarare än sex är det centrala inslaget. Likheterna mellan sugardejting och konventionell dejting är något som också flera av intervjupersonerna är noga med att understryka, vilket blir ett sätt för dem att upprätta gränser mot prostitution (Hallengren 2019). En av de män som påtalar likheten mellan sugardejting och konventionell dejting är Tommy, som har tidigare erfarenhet av att köpa sex av eskortkvinnor:

Det gick ju egentligen inte att skilja från en väldigt lyckad vanlig dejt. För vi pratade om samma saker som man gör på en dejt och vi hade roligt och skrattade åt massa olika saker och var charmiga med varandra. Så det var helt klart inte alls samma sak som att köpa en timme från en eskort.

Trots att han och kvinnan på förhand har bestämt att hon ska kompenseras med en bestämd summa pengar och att de ska ha sex med varandra, menar Tommy att han inte förmår skilja upplevelsen från en ”väldigt lyckad vanlig dejt”, eftersom han upplevde mötet som präglad av ömsesidig glädje och renons på den affärsmässighet han upplevt vid mer konventionella sexköp. Henriks beskrivning av samspelet med kvinnor i sugardejting påminner också om dynamiken i konventionella förförelse- och flörtpraktiker som inte är baserade på ett ekonomiskt kontrakt:

Det är rätt mycket det här Kik-andet³ – skriva, locka, spela svår, precis som i vilken relation som helst liksom ... att nu skiter jag i att svara här ett par dagar och så får vi se vad som händer ... Så att det ska man inte underskatta alltså. [...] Jag har lagt rätt många timmar på det här så är det ju och jag menar om man tittar på tiden som jag har legat med nån, kontra den tiden som jag har liksom lagt på hela det här ... den här dolda världen ... så är det ju liksom, det är ju tre procent av tiden. Resten håller man ju på att försöka hitta liksom vägar och när ska vi träffas? Hur ska vi träffas? Spela svår, spela intresserad och så vidare.

Henrik beskriver en relation där sexet förvisso är viktigt men långt ifrån det enda han får ut av sugardejting. I linje med temat om sexuell frivillighet framhåller han sin önskan att känna att kvinnorna inte drivs av enbart ekonomiska motiv. Hans beskrivning av den digitala interaktionen med kvinnorna döljer den ekonomiska komponenten i kvinnornas agerande och fäster i stället uppmärksamheten på taktiker för att väcka en kvinnas erotiska intresse i konventionellt förförelsespel. Betoningen av dejtinglikheten är inte bara en diskursiv strategi, utan avspeglar också det faktum att många av intervjupersonerna, om än inte alla, hade erfarenhet av sugardejting med starka inslag av praktiker som på ytan liknar konventionella dejtingaktiviteter (Hallengren 2019; Scull 2020, 2022; Gunnarsson & Strid 2021). Dejtinglikheten och de inslag av frivillighet, ömsesidighet och genuint personligt samspel som associeras med den fungerar

3 Kik Messenger är en mobilapplikation för chattmedelanden.

som en kraftfull distansering från prostitution, som av intervjupersonerna implicit eller explicit förknippas med mer affärsmässiga transaktioner som nedprioriterar det personliga samspelet.⁴

Att ”sugardaddies” ägnar sig åt ett relationsarbete som handlar om att betona dejtinglikhet är något även flera av kvinnorna berättar om. Lisa (23 år), som inom ramen för sugardejting enbart sålt sex och aldrig varit intresserad av att ”dejta” männen, säger till exempel om männen hon träffat:

Ofta vill de träffas lite innan, antingen ... om vi var på ett hotell så ville de träffas i hotellbaren och ta en drink. Så det kändes väl mer som en riktigt dejt för dem. Alltså lite mer flickvän. Och det känns väl bättre.

Lisa antar att männen vill få träffen att kännas som en dejt för att känna sig bättre till mods, då det distanserar dem från rollen som sexköpare. Lisa är emellertid inte själv intresserad av denna form av relationsarbete i syfte att dra gränser mot prostitution, vilket tydligare blottlägger männens relationsarbete. Jennie (28 år), som identifierar sig som sexarbetare och alltså jämte sugardejting har erfarenhet av uttalad prostitution, förhåller sig också hon kritisk till hur män i sugardejting söker tona ner transaktionens verkliga karaktär. Hon säger att hon känner sig tvingad att spela med i männens understrykande av ömsesidighet och personkemi för att de ”inte ska gå sönder” och antyder därmed att identifikationen med rollen som sexköpare kan upplevas som mycket hotfull för dessa män.

Medan Lisa och Jennie betonar att dejtinglikheten sker på männens initiativ och ligger i deras intresse, finns i intervjuerna också flera exempel på att kvinnorna själva talar om sugardejtingrelationernas dejtinglika karaktär. De kan berätta om att de fikar, äter på restaurang, shoppar eller tar en drink med mannen. Ersättningen kan därmed antas utgå för deras möte eller för deras relation som helhet: kvinnan kompenseras, men inte för en sexuell tjänst utan för sin sociala tillgänglighet och förmåga. Så här resonerar Stina (24 år) kring ett möte med en ”sugardaddy”:

Det var en kille förra sommaren, en man. Han var 40–45 år nånting, som jag träffade här i [Stad]. Han bjöd mig på ... en, två öl så. Så då pratade vi lite och det var trevligt liksom ... Jag har liksom försökt att se det som en vanlig dejt liksom och inte tänkt så mycket.

Att Stina säger att hon har ”försökt” att se det som en ”vanlig dejt” kan förstås som ett för henne nödvändigt språkligt relationsarbete för att undvika att relationen ska upplevas som prostitution. Att hon ”försökt” kan tolkas så att det inte varit självklart och enkelt, men att träffen över öl före sexet bidrar till en dejtinglikhet som hon använder som redskap för att distansera sig från prostitutionskategorin.

⁴ Det bör dock betonas att prostitutionsinstitutionen har en lång historia av att införliva mer än endast sex med transaktionen, vilket traditionen med ”hålldamer” är ett exempel på (Månsson 2019).

Slutsatser och diskussion

Frågan om huruvida sugardejting är prostitution eller inte står i centrum för både mediala och akademiska diskussioner om fenomenet, som genom profilerade webbsidor lockar ett ökande antal människor (Jämställdhetsmyndigheten 2021). Vi menar att sugardejting i viktiga hänseenden kan ses som en del av prostitutionsindustrin, men att praktiken samtidigt har vissa kännetecken som särskiljer den från mer uttalade former av prostitution (Gunnarsson & Strid 2021, 2022). I denna artikel har vi emellertid inte befattat oss med frågan om i vilken mån sugardejting faktiskt bör betraktas som prostitution, utan med frågan om hur sugardejtare själva, mot bakgrund av det spänningsfält sugardejting befinner sig inom, upprättar gränser mot prostitutionskategorin. Detta är angeläget att undersöka inte minst då den diskursiva ”tvättningen” av sugardejting är en faktor som tilltalar människor som inte gärna identifierar sig som sexköpare eller prostituerade (Gunnarsson & Strid 2021). Medan tidigare forskning visat på den vikt som sugardejtare lägger vid avgränsningen från prostitution (Nayar 2017; Scull 2020; Upadhuay 2021), har vi med hjälp av Zelizers begrepp relationsarbete i denna studie bidragit med att ingående undersöka de olika aspekter av sugardejting som främst betonas för att åstadkomma denna gränsdragning. Detta relationsarbete är både språkligt och praktiskt till sin natur. Det innebär med andra ord både att ett visst språkbruk används på ett sätt som avgränsar sugardejtingpraktiker från prostitution och att den faktiska praktiken ordnas på ett sätt som uppfyller detta syfte.

Vi har visat att relationsarbete kring *ersättningen* är helt centralt i försöken till distansering från prostitutionskategorin. För det första handlar det om hur ersättningen benämns. Trots att den vanligast förekommande ersättningen är pengar, framträder olika sätt på vilka den ekonomiska ersättningen genom ett språkligt relationsarbete antar karaktären av någonting annat än exempelvis ”betalning” eller ”ersättning”. Bland annat används begreppet ”gåva”, som med associationer till frivillighet möjliggör en distansering från den kontraktliknande ersättning som intervjupersonerna förknippar med prostitution. För det andra dras gränser mot prostitution genom ersättningens utförandeform. Genom ett praktiskt relationsarbete som låter ersättningen utgå sporadiskt eller med en bestämd tidsintervall som inte är knuten till den sexuella akten, dras gränser mot konventionell prostitution där ersättningen är bestämd på förhand och betalas ut i samband med sexköpet.

Ett relationsarbete kring karaktären på *det intima samspelet* mellan ”sugarbabe” och ”sugardaddy” framträder också som centralt i försöken att dra gränser antingen mot prostitution som sådan eller mot vad intervjupersonerna betraktar som *egentlig*, det vill säga moraliskt klandervärd, prostitution. Här ser vi hur ett praktiskt och språkligt relationsarbete verkar i samspel – det handlar både om vad intervjupersonerna faktiskt gör och upplever i sugardejting och om hur de framställer detta i intervjusituationen. Här framhålls för det första, både av kvinnorna och männen, att den sexuella intimiteten präglas av frivillighet från kvinnans sida; hon har varken sex av tvång eller endast på grund av ersättningen. Nära kopplat till frivilligheten framstår framhållandet av sexuell ömsesidighet som en central form av relationsarbete. Såväl männen som

kvinnorna berättar om och upplever att sexet är ömsesidigt och för bådas njutnings skull. Slutligen fungerar intervjupersonernas betoning av sugardejtingarrangemangens dejtinglika karaktär som en markör mot prostitution. Sugardejting handlar inte bara om sex, utan intervjupersonerna berättar att de går på restaurang, fikar, dricker drinkar eller har kontakt med varandra mellan träffarna.

Vår undersökning av hur sugardejtare genom språkligt och praktiskt relationsarbete söker avgränsa det de gör från prostitution utgör indirekt en studie av intervjupersonernas uppfattningar om vad prostitution – eller åtminstone *egentlig* prostitution – är. Deras resonemang bygger i grova drag på en föreställning om prostitution som en praktik som är uttalat affärsmässig, som utesluter den prostituerades sexuella frivillighet och njutning och som enbart handlar om sex. Dessa uppfattningar om prostitution kan ifrågasättas i ljuset av en lång historia av prostitution som tänjer på dessa gränser (Månsson 2019), men avspeglar utan tvekan starka kulturella föreställningar om vad prostitution är. Man kan tolka intervjupersonernas sätt att hålla isär den sugardejting de deltagit i från prostitution som ett sätt att undvika ett moraliskt stigma och rättfärdiga det de gör. Men en kompletterande tolkning är att intervjupersonerna faktiskt har svårt att passa in det de gör i prostitutionskategorin, då de har föreställningar om prostitution som motsäger deras egna erfarenheter. Medan den tekniska definitionen av prostitution är sex mot ersättning, bär begreppet, inte minst i en svensk kontext (Grönvall, Holmström & Plantin 2022), på starka konnotationer av något stigmatiserat, mörkt och skarpt åtskilt från normaliteten. Detta samtidigt som prostitutionsforskningen visar att sexindustrin de senaste decennierna genomgått en normaliseringsprocess som luckrat upp gränserna mellan sexhandel och den icke-kommersiella sexuella sfären (Brents & Sanders 2010). Jämte sugardejting finns det andra former av prostitution, såsom flickvänsupplevelser och sexturism, som problematiserar föreställningar om prostitution som en strikt affärsmässig ersättning för en avgränsad sexuell tjänst.

Samtidigt menar vi att sugardejting utgör ett emblemiskt exempel på, och även en viktig drivkraft bakom, den gränsuppluckring vi för närvarande bevittnar mellan sexindustrin och icke-kommersiell sexualitet. Sugardejting *framställs* inte bara som något annat än prostitution av de företag och sajtanvändare som har intresse av detta; i vissa avseenden *är* sugardejting också ett fenomen som luckrar upp gränserna mellan ”vanlig” dejting och prostitution. Gränsuppluckringen kan ses som en komponent i en krass företagsstrategi för att locka till sig personer som ser fördelar med sexuell kommers men inte gärna vill identifiera sig som sexköpare eller prostituerade, men också som ett uttryck för en mer djupgående ekonomisk-kulturell nyliberal tendens att underställa allt fler mänskliga sfärer en ekonomisk logik.

Mot bakgrund av detta kan en begränsning i föreliggande studie sägas vara att den tar avstamp i en relativt oproblematiserad prostitutionskategori och analyserar sugardejtares distansering från denna inte som ett uttryck för en faktisk annanhet från prostitution utan som en fråga om relationsarbete. Vår hållning är att sugardejting som helhet betraktad kan placeras in i prostitutionskategorin, samtidigt som praktiken, i och med sin gränsöverskridande karaktär, också bidrar till att omförhandla var gränsen

mellan prostitution och icke-prostitution ska dras. Det gåvospråkbruk som används inom sugardejting har vi till exempel här betraktat först och främst som ett sätt att överskylla transaktionens verkliga karaktär av betalning. Gåvobegreppet kan dock i vissa fall motsvara en faktisk åtskillnad från betalning (Swader & Vorobera 2015) som kan vara viktig att beakta för att vi ska förstå sugardejting som fenomen. Att beteckna sugardejting som snyggt *förpackad* prostitution och inget annat kan stå i vägen för viktiga diskussioner om samband och överlappningar mellan kommersiellt sex och andra maktassymmetriska sexuella relationer, och för den viktiga samhällsvetenskapliga uppgiften att ta ett vidare grepp om den senkapitalistiska omvandlingen av sexualitet och intima relationer och dess könade och ekonomiska grundvalar.

Tillkännagivanden

Artikeln är författad inom ramen för projektet ”Mellan relation och prostitution: Sugardejting och omförhandlingen av gränsen mellan ekonomi och intimitet” som finansieras av Forte [2018-00892]. Det är en vidareutveckling av Alessandro Johanssons masteruppsats i sociologi med titeln *”I någon mening köper jag ju sex, men ...”*. *En analys av hur icke-prostitution konstrueras inom sugardejting*. Ett stort tack riktas till Cathrin Wasshede, docent i sociologi vid Göteborgs universitet, för ovärderlig handledning av uppsatsarbetet.

Referenser

- Attwood, F. (2006) "Sexed up. Theorizing the sexualization of culture", *Sexualities* 9 (1):77–94. <https://doi.org/10.1177/1363460706053336>
- Bauman, Z. (2003) *Liquid love. On the frailty of human bonds*. Cambridge: Polity.
- Beck, U. & E. Beck-Gernsheim (1995) *The normal chaos of love*. London: Polity.
- Berger, E. (2018) "Detta är sugardejting: 'Prostitution i lyxförpackning'", <https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/detta-ar-sugardejting-prostitution-i-lyxforpackning> (hämtningsdatum 6 december 2021).
- Bernstein, E. (2007a) "Sex work for the middle classes", *Sexualities* 10 (4):473–488. <https://doi.org/10.1177/1363460707080984>
- Bernstein, E. (2007b) *Temporarily yours. Intimacy, authenticity, and the commerce of sex*. Chicago: University of Chicago Press. <https://doi.org/10.7208/9780226044620>
- Björk, F. (2018) "Utredning om 'sugardating' läggs ned", <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/utredning-om-sugardating-laggs-ned> (hämtningsdatum 6 december 2021).
- Bourdieu, P. (1979) *La distinction. Critique social de jugement*. Paris: Editions de Minuit.
- Braun, V. & V. Clarke (2006) "Using thematic analysis in psychology", *Qualitative Research in Psychology* 3 (2):77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Brents, B.G. & T. Sanders (2010) "Mainstreaming the sex industry. Economic inclusion and social ambivalence", *Journal of Law and Society* 37 (1):40–60. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6478.2010.00494.x>
- Carbonero, M.A. & M. Gómez Garrido (2017) "Being like your girlfriend. Authenticity and the shifting borders of intimacy in sex work", *Sociology* 52 (2):384–399. <https://doi.org/10.1177/0038038516688609>
- Chu, C.S.K. (2018) *Compensated dating. Buying and selling sex in cyberspace*. London: Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-981-10-6974-1>
- Chu, C.S.K. & K.J. Laidler (2016) "Becoming a male client of compensated dating", *Deviant Behavior* 37 (1):47–65. <https://doi.org/10.1080/01639625.2014.983007>
- Cohen, E. (1996) *Thai tourism. Hill tribes, islands and open-ended prostitution*. Bangkok: White Lotus.
- Deeks, L.E. (2013) "A website by any other name. Sex, sugar, and Section 230", *Women's Rights Law Reporter* 34 (4):245–281.
- Giddens, A. (1995) *Intimitetens omvandling. Sexualitet, kärlek och erotik i det moderna samhället*. Nora: Nya Doxa.
- Grönvall, Y., C. Holmström. & L. Plantin (2022) "The construction of intimacy in long-term commercial relationships in Sweden", *Culture, Health & Sexuality* 24 (4):451–465. <https://doi.org/10.1080/13691058.2020.1857844>
- Gunnarsson, L & S. Strid (2021) "Varieties of sugar dating in Sweden. Content, compensation, motivations", *Social Problems*. Nätpublicering. <https://doi.org/10.1093/socpro/spab063>
- Gunnarsson, L & S. Strid (2022) "Chemistry or service? Sugar daddies' (re)quest for

- mutuality within the confines of commercial exchange”, *Journal of Sex Research* 59 (3):309–320. <https://doi.org/10.1080/00223399.2021.1952155>
- Hakim, C. (2010) ”Erotic capital”, *European Sociological Review* 26 (5):499–518. <https://doi.org/10.1093/esr/jcq014>
- Hallengren, L. (2019) *Sugardaddies. En kvalitativ studie om erfarenheter av sugardating*. Masteruppsats. Malmö: Malmö University Electronic Publishing.
- Hier, A. (2017) ”More bang for the buck. Freaks and the intimate-sex-for-money license”, *Southwestern Law Review* 46 (3):489–518.
- Hulusjö, A. (2013) *The multiplicities of prostitution experience. Narratives about power and resistance*. Doktorsavhandling i socialt arbete. Malmö: Malmö högskola.
- Illouz, E. (2007) *Cold intimacies. The making of emotional capitalism*. Cambridge: Polity.
- Illouz, E. (2014) *Därför gör kärlek ont. En sociologisk förklaring*. Göteborg: Daidalos.
- Illouz, E. (2020) *Därför tar kärleken slut. De negativa relationernas sociologi*. Göteborg: Daidalos.
- Jonsson, S. & N. Jakobsson (2017) ”Is buying sex morally wrong? Comparing attitudes toward prostitution using individual-level data across eight Western European countries”, *Women’s Studies International Forum* 61:58–69. <https://doi.org/10.1016/j.wsif.2016.12.007>
- Jämställdhetsmyndigheten (2021) ”Prostitution och människohandel”. Rapport 2021:23. Göteborg: Jämställdhetsmyndigheten. <https://jamstalldhetsmyndigheten.se/media/impbhoid/rapport-prostitution-och-manniskohandel-2021-23-pdf.pdf> (hämtningsdatum 4 mars 2022).
- Ljungberg, H. (2021) ”’Normala’ kvinnor säljer sex? – normer och gråzoner i betald dejting”, 195–219 i A. de Cabo y Moreda, C. Holmström & J. Kousmanen (red.) *Sex mot ersättning – säljare, köpare, makt och moral*. Lund: Studentlitteratur.
- Kaufman, C.E. & S.E. Stavrou (2004) ”’Bus fare please’. The economics of sex and gifts among young people in urban South Africa”, *Culture, Health & Sexuality* 6 (5):377–391. <https://doi.org/10.1080/13691050410001680492>
- Kuate-Defo, B. (2004) ”Young people’s relationships with sugar daddies and sugar mummies. What do we know and what do we need to know?”, *African Journal of Reproductive Health* 8 (2):13–37. <https://doi.org/10.2307/3583175>
- Medin, J. (2019) *Thailandssvenskarna*. Stockholm: Verbal.
- Miller, A. (2011) ”Sugar dating. A new take on an old issue”, *Buffalo Journal of Gender Law & Social Policy* 20:33–68.
- Milrod, C. & M.A. Monto (2012) ”The hobbyist and the girlfriend experience. Behaviors and preferences of male costumers of internet sexual service providers”, *Deviant Behavior* 33 (10):792–810. <https://doi.org/10.1080/01639625.2012.707502>
- Motyl, J. (2013) ”Trading sex for college tuition. How sugar daddy dating sites may be sugar coating prostitution”, *Penn State Law Review* 117 (3):927–958.
- Månsson, S.-A. (2019) *Prostitution. Aktörerna, relationerna och omvärlden*. Lund: Studentlitteratur.
- Nayar, K.I. (2017) ”Sweetening the deal. Dating for compensation in the digital age”,

- Journal of Gender Studies* 26 (3):335–346. <https://doi.org/10.1080/09589236.2016.1273101>
- Olsson, U. (2019) ”’Sugardejting’ en allt vanligare form av prostitution”, *SVT Nyheter*, 25 september, <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/varmland/sugardating-en-allt-vanligare-verksamhet> (hämtningsdatum 6 december 2021).
- Paulsen, R. (2010) *Arbetsambället. Hur arbetet överlevde teknologin*. Lund: Gleerups.
- Plummer, K. (2010) ”A round up of some recent books on prostitution and sex work”, *Sexualities* 13 (3):394–400. <https://doi.org/10.1177/1363460709364324>
- Regeringen (1995) ”Sammanfattning av betänkandet Könshandel”. SOU 1995:15. Stockholm: Socialdepartementet. <https://data.riksdagen.se/fil/BDDDB11F7-3335-4EEB-8658-3B5E4211801C> (hämtningsdatum 9 december 2021).
- Rouse, L. & A. Salter (2021) ”Cosplay on demand? Instagram, OnlyFans, and the gendered fantreprenör”, *Social Media+ Society* 7 (3). <https://doi.org/10.1177/20563051211042397>
- Sanders, T. (2008) ”Male sexual scripts. Intimacy, sexuality and pleasure in the purchase of commercial sex”, *Sociology* 42 (3):400–417. <https://doi.org/10.1177/0038038508088833>
- Scull, M.T. (2020) ”’It’s its own thing’. A typology of interpersonal sugar relationship scripts”, *Sociological Perspectives* 63 (1):135–158. <https://doi.org/10.1177/0731121419875115>
- Scull, M.T. (2022) ”From seeking financialships to satisfying curiosity. Women’s motivations for entering sugar relationships”, *Sexuality & Culture* 26 (1):222–248. <https://doi.org/10.1007/s12119-021-09888-9>
- Swader, C.S. & I.D. Vorobeva (2015) ”Receiving gifts for sex in Moscow, Kyiv, and Minsk. A compensated dating survey”, *Sexuality & Culture* 19 (2):321–348. <https://doi.org/10.1007/s12119-014-9269-7>
- Tavory, I. & S. Timmermans (2014) *Abductive analysis. Theorizing qualitative research*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Upadhyay, S. (2021) ”Sugaring. Understanding the world of sugar daddies and sugar babies”, *The Journal of Sex Research* 58 (6):775–784. <https://doi.org/10.1080/00224499.2020.1867700>
- Wade, B. (2009) *Seeking arrangement. The definitive guide to sugar daddy and mutually beneficial arrangements*. San Francisco: Bush Street Press.
- Wang Y. (2021) ”The twink next door, who also does porn. Networked intimacy in gay porn performers’ selfpresentation on social media”, *Porn Studies* 8 (2):224–238, <https://doi.org/10.1080/23268743.2020.1841019>
- Warhurst, C. & D. Nickson (2009) ”’Who’s got the look?’. Emotional, aesthetic and sexualized labour in interactive services”, *Gender, Work & Organization* 16 (3):385–404. <https://doi.org/10.1111/j.1468-0432.2009.00450.x>
- Zelizer, V.A. (2005) *The purchase of intimacy*. Princeton: Princeton University Press.

Författarpresentationer

Alessandro Johansson är masterstudent i sociologi vid Göteborgs universitet och forskarbiträde i projektet ”Mellan relation och prostitution: Sugardejting och omförhandlingen av gränsen mellan ekonomi och intimitet” vid Örebro universitet. Hans samhällsvetenskapliga intresse kretsar kring frågor om kärlek, kön och makt med särskilt fokus på dejting och maskulinitet.

Lena Gunnarsson är docent i genusvetenskap vid Örebro universitet. En stor del av hennes forskning berör sexualitet och intimitet utifrån ett genusperspektiv och omfattar bidrag till feministisk teori såväl som empirisk forskning om sexuellt våld, samtycke och sugardejting. Ett annat centralt forskningsintresse är vetenskapsteori och filosofi inom samhällsvetenskaperna där hon arbetar utifrån ett brett kritisk-realistiskt perspektiv.

Kontaktuppgifter författare

Lena Gunnarsson
Institutionen för humaniora, utbildnings- och samhällsvetenskap
Örebro universitet, 701 82 Örebro
lena.gunnarsson@oru.se